

مدیریت لذت یاددهی

اشاره

اغلب مردم تصور می‌کنند بیشترین یادگیری در دانش‌آموزان زمانی است که جدی و آرام روی نیمکت‌های خود نشسته‌اند و کمترین فعالیت را دارند. این طرز فکر را می‌توان در نیمکت‌هایی دید که روبه‌روی تخته سیاهی پر از یادداشت، چیده شده‌اند. افرادی با این دیدگاه هر کاری که دانش‌آموزان را سرگرم و درگیر کند، اضافی می‌خوانند و از معلمانی که در آموزش خود ایجاد لذت یادگیری می‌کنند انتقاد می‌کنند.

متأسفانه این طرز فکر تأثیری وارونه بر یادگیری و روش تدریس خواهد داشت. احساس می‌شود که در آموزش جدید باید توجه بیشتری به لذت یادگیری شود. از این رو مقاله حاضر به معرفی روش‌هایی برای ایجاد لذت یادگیری می‌پردازد.

کلیدواژه‌ها: لذت یادگیری، روش تدریس، نحوه ارزیابی، جذابیت فضای کلاس، کتاب‌خوانی

مقدمه

کنار تدریس خود، برای کاهش دادن استرس و اضطراب از تکنیک بازی، شوخی و تفریح استفاده کند، آن‌گاه دانش‌آموز می‌تواند با خیال راحت، آسوده و فراغ‌بال به یادگیری بپردازد.

همچنین، معلمان می‌توانند از طنز یا شوخی برای کاهش مقاومت شاگردان خود استفاده کنند. البته شوخی و خنده، تا حد زیادی، به ارتباط شما با دانش‌آموزان بستگی دارد. در برخی مواقع، رابطه شما در نقش معلم یا شاگردانتان بر مشارکت آن‌ها در کلاس درس و افزایش یادگیری آن‌ها تأثیر می‌گذارد. اگر دانش‌آموزان شما را

معلمان همان‌طور که روش‌های تدریس متفاوت را تجربه می‌کنند، بهتر است تدریس را نیز به فرایند و تجربه‌ای لذت‌بخش و مفرح تبدیل نمایند. تنها بدین شکل است که هر روز صبح هنگام وارد شدن به کلاس درس، می‌دانند که فرصتی طلایی منتظر آن‌ها و دانش‌آموزانشان است و می‌توانند لذت درس، مدرسه و یادگیری را تجربه کنند. از آنجا که «نگرانی و اضطراب» از جمله موانع یادگیری هستند، بنابراین هنگامی که معلم بتواند در

دوست داشته باشند، احتمال مشارکت آن‌ها در کلاس و اینکه از شما چیزی بیاموزند بسیار بیشتر می‌شود، زیرا شوخی کردن و استفاده از طنز کوتاه‌ترین راه ارتباطی میان دو نفر است.

در ادامه، تجربیات چند معلم بیان شده است. مطالعه این تجربیات به شما کمک می‌کند تفریح و سرگرمی را هم وارد روند آموزش خود کنید و در نهایت نتیجه بهتری به دست آورید:

با استفاده از ایده‌های ارائه شده در این متن، شما نیز می‌توانید لذت یادگیری را در فراگیرندگان خود تا چند برابر افزایش دهید.

از رنگ، تصویر و موسیقی استفاده کنید

رنگ، تصویر و موسیقی لذت و تفریح را بیشتر می‌کند و به روند یادگیری نیز سرعت می‌بخشد. برخی از معلمان در کلاس‌های خود از برخی تکنیک‌های گرافیکی بهره می‌گیرند که در آن‌ها از تصویر، رنگ و کلمات استفاده شده است. معلمی در این باره می‌گوید: «تجربیات سالیان بسیار به من یاد داده است که تکنیک‌های گرافیکی ارزش جلسات آموزشی و مکالمات را بالاتر می‌برند».

از استعاره و تمثیل استفاده کنید

استفاده از استعاره و تمثیل راهی بسیار خوب و سرگرم‌کننده برای توضیح دادن مطالب و فهماندن آن‌ها به شاگردان است. مدرس می‌گوید: «من در شرکتی درس می‌دادم که در مدتی کوتاه تغییرات بسیاری را از سر گذرانده بود. به همین دلیل، از شاگردانم خواستم برای توضیح دادن احساسات خود درباره‌ی آن تغییر، از یک تصویر استفاده کنند. یک گروه گفت: «این تغییر مثل این است که در موج گرفتار شده‌ای و بالا و پایین می‌پری!» گروه دیگر گفت: «این تغییر به این می‌ماند که انسان در یک مزرعه ذرت گم شده باشد. نه نقطه شروع را می‌بینی و نه می‌دانی چگونه باید از آنجا بیرون بیایی!»

لذت بردن از کلاس درس

اگر از دانش‌آموزان بخواهید فهرستی تهیه کنند و با نوشتن چندین صفت «مدرسه» را توصیف کنند، بعید است «شادی» را در فهرست آن‌ها ببینید. قلب و ذهن کودکان و نوجوانان در برابر شگفتی‌های یادگیری و پیچیدگی‌های شگفت‌انگیز زندگی، به شکل گسترده‌ای، گشوده است، اما به‌طور معمول، در بیشتر مدارس اقداماتی صورت می‌گیرد که این احساس به تجربه‌ای تلخ و غمگین تبدیل می‌شود.

در این حالت، مدارس و معلمان چگونه می‌توانند شادی را به فرایند تحصیلات رسمی کودکان وارد کنند؟ به‌طور معمول، کودکان شش تا هفت ساعت از روز و نزدیک به نه ماه از سال را در مدرسه می‌گذرانند. در محاسبه‌ای دقیق‌تر، در طول سال تحصیلی، آن‌ها بیشترین ساعات خود را با معلمانشان می‌گذرانند، نه والدین خود! اتفاقاتی که در مدرسه رخ می‌دهند، تا پایان عمر تأثیری طولانی مدت و عمیق بر ذهنیت کلی کودک در یادگیری خواهد گذاشت.

اکنون ببینیم هدف از مدرسه رفتن چیست؟ ما با این کار می‌خواهیم چه تمایلاتی را درباره یادگیری، خواندن، مدرسه، جهان و حتی خودمان پرورش دهیم؟ حتی می‌توانید این سؤال را از کودک یا نوجوان بپرسید که: «چرا به مدرسه می‌روی؟» بی‌شک در پاسخ آن‌ها حرفی از شادی نمی‌شنوید.

طبق تعریف فرهنگ لغت، شادی به معنای «حس کردن شادی یا لذتی بزرگ است که از امری خوب یا رضایت‌بخش حاصل می‌شود». بی‌شک مدارس می‌توانند بخشی از آن را بسازند. در اصل، شادی و یادگیری باید شامل محتوای درسی شود. در واقع، بخشی از بزرگ‌ترین شادی‌های ما به یادگیری مربوط است، اما متأسفانه امروزه بسیاری از یادگیری‌های شادی‌آور در بیرون از مدرسه رخ می‌دهند.

ما مربی، مسئول آموزش و الهام‌بخش تمامی وجود کودک، اعم از ذهن، قلب و روح او هستیم. بنابراین، با تمرکز بر نکات زیر می‌توانیم به کودکان کمک کنیم شادی بیشتری را در رفتن به مدرسه تجربه کنند. ما می‌توانیم با کار کردن بر درونیات دانش‌آموز، شادی بیشتری را فراهم کنیم.

همکاری با دیگر
دانش‌آموزان و
دوستان و علاقه
واقعی معلم به
آن‌ها، مقدماتی
برای تجربه لذت
یادگیری هستند

لذت یادگیری در شرایطی شکوفا می‌شود که وظیفه محول شده و توان انجام دادن آن هم‌سو باشند.

.....شادی ۱.....

بهبود روند یادگیری

«چرا افراد یاد می‌گیرند؟» منظورمان تنها آموزش در محیط مدرسه نیست، بلکه یادگیری به عنوان بخشی از زندگی است.

ما یاد می‌گیریم، زیرا یادگیری برایمان لذت‌بخش است. در بیشتر مواقع، این‌گونه یادگیری (و البته نه همیشه) از درون برانگیخته می‌شود و نیازی نیست نیرو یا اجباری از بیرون به فرد وارد شود. از سوی دیگر، در بیشتر مواقع، ما مشکلات ممکن در مسیر این یادگیری را در نظر نمی‌گیریم. زیرا بیشتر اوقات ما از پیش به چالش‌های موجود در مسیر یادگیری آگاهییم و تمایل داریم آن‌ها را بخشی طبیعی از فرایند یادگیری خود بدانیم. به این ترتیب، برای مقابله با خطرات آمادگی بیشتری داریم. برخی افراد عاشق کسب اطلاعات درباره‌ی اتومبیل‌ها هستند، برخی دیگر عاشق یادگیری درباره‌ی تاریخ‌اند و برخی هم دوست دارند درباره‌ی چگونه شنا کردن اطلاعاتی کسب کنند. در مجموع، این آموخته‌ها به آن‌ها احساس شادی می‌دهد.

اگر می‌خواهیم دانش‌آموز مدرسه و روند یادگیری را کاری لذت‌بخش در نظر بگیرد، باید درباره‌ی نحوه‌ی آموزش و مفاد آموزشی تجدیدنظر کنیم. ما با کمک کردن به دانش‌آموزان برای یافتن شادی در یادگیری می‌توانیم فرایند یادگیری را بهبود بخشیم.

.....شادی ۲.....

دادن حق انتخاب به فراگیرندگان

در دنیای خارج از مدرسه، کودکان برای دنبال کردن علاقه‌های خود آزادند و این کار را با ذوق و شوق انجام می‌دهند. آن‌ها یاد می‌گیرند چگونه والیبال بازی کنند یا موزیک مورد علاقه‌شان را بنوازند. اما در طول چند ساعتی که در مدرسه هستند، تا چه اندازه در یادگیری خود اختیار دارند؟ عملاً هیچ! جای تعجب ندارد که علاقه‌شان در یادگیری پراکنده است و معلمان هم مداوم از بی‌انگیزگی دانش‌آموزان شکایت دارند.

به‌طور معمول، ایجاد لذت در روند یادگیری نیازمند دادن برخی اختیارات به یادگیرنده است. دانش‌آموزان به اشکال گوناگون می‌توانند در امر یادگیری‌شان در مدرسه اختیار داشته باشند. آن‌ها می‌توانند کتاب‌های مورد علاقه‌شان را با خوانش مستقل خود انتخاب کنند. در زمینه‌ی واحدهایی در

ریاضی، علوم، هنر و مطالعات اجتماعی، آن‌ها می‌توانند موضوع فرعی خاصی را برای مطالعه انتخاب کنند و سپس در مقام «کارشناس» آموخته‌های خود را در کلاس به اشتراک بگذارند.

برخی معلمان طرفدار آن هستند که هر روز، یک ساعت را به دانش‌آموزان اختصاص دهند تا آن‌ها با انتخاب و سلیقه‌ی خود، موضوع مورد علاقه‌شان را بخوانند؛ موضوعی که به آن «اکتشافی» می‌گویند. ساعت اکتشافی می‌تواند به دانش‌آموزان یاد دهد که مدرسه هم مکانی برای پرورش کنجکاوی، محرکی برای پرسیدن سؤال و کمک‌کننده‌ای برای یافتن لذت در امر یادگیری است.

.....شادی ۳.....

اجازه‌ی خلق چیزهای تازه به فراگیرندگان

همه دوست دارند چیزهایی بسازند. کنترل داشتن بر روند اجرای کار و استفاده از ذهن و دست‌ها برای ساخت ابزاری جدید، حسی فوق‌العاده از پشتکار را در فرد ایجاد می‌کند. به‌ثمر رساندن یک ایده‌ی نوین بسیار غرورآفرین و لذت‌بخش است. این کار به دانش‌آموز قدرت می‌دهد و تشویقش می‌کند. همچنین، به او کمک می‌کند قدرتان ساخت پدیده‌ای نوین از هیچ باشد.

دانش‌آموزان می‌توانند در طول برنامه‌ی درسی ابزار و وسایل بسیاری را پدید آورند. معلم و مدرسه باید برای تحقق ایده‌ها و خلاقیت دانش‌آموز در زندگی به او کمک کنند.

.....شادی ۴.....

عرضه و نمایش کار فراگیرندگان

مدارس و کلاس‌های درس ما باید سرشار از کارهای اصیل و فوق‌العاده‌ی دانش‌آموزان باشند. فضای مدرسه‌ای که خالی از کار دانش‌آموزان است، محیطی کسل‌کننده را ایجاد می‌کند. «دیوارهای کلاس درس باید با آدم حرف بزنند. آن‌ها باید طوری باشند که بگویند در طول روزهای مدرسه دقیقاً چه اتفاقاتی می‌افتد. دانش‌آموزان با مشاهده‌ی کارهای خودشان و اینکه دیگران چه نظری می‌دهند، احساس خوبی خواهند داشت.»

.....شادی ۵.....

جذاب کردن فضای مدرسه

چرا باید کلاس‌های درس واقعاً شبیه کلاس درس باشند؟ با میزهای ردیفی چیده‌شده یا به‌صورت

ایجاد تعادل
میان توانایی‌های
یادگیرنده و
وظیفه‌مدنظر،
عاملی ضروری در
بهره‌مندی از لذت
یادگیری است

استراحت هستند. هوای تازه، درختان و روز آفتابی می‌تواند برای روح انسان معجزه کند. تعامل با طبیعت لذت منحصر به فردی را ایجاد می‌کند.

ساده‌ترین روش برای بیرون بردن دانش‌آموزان استراحت دادن به آن‌هاست. بچه‌ها می‌گویند: «زنگ تفریح، زمان مورد علاقه ما در مدرسه است». اما متأسفانه، زنگ تفریح به ندرت مورد توجه قرار می‌گیرد. معلمی می‌گوید: «اغلب اوقات دانش‌آموزانم را از کلاس بیرون می‌برم تا مطالعه کنند، بنویسند یا با افراد سرشناس ملاقات داشته باشند. برای دانش‌آموزان لذت بخش است که زیر درختی بنشینند و کتاب بخوانند. یا دایره‌وار روی چمن‌ها، بنشینند و با هم صحبت کنند. بیشتر دوره‌های آموزشی ما می‌تواند به صورت مستقیم در فضای بیرون تشکیل شود.»

..... شادی ۷

مطالعه کتاب‌های خوب به همراه فراگیرندگان

همه عاشق داستان خوب هستند. ما اکنون در عصر شگفت‌انگیز ادبیات کودک و نوجوان زندگی می‌کنیم. دانش‌آموزان را در فرهنگ کتاب‌های خوب غرق و اطراف آن‌ها را از شادی لبریز کنید.

البته اگر می‌خواهیم در مدارسمان شادی داشته باشیم، گاهی اوقات دانش‌آموزان باید کتاب‌هایی را بخوانند که زیاد هم جدی نیستند. ما باید گاهی اوقات به دانش‌آموزان اجازه بدهیم یا حتی تشویقشان کنیم

گروهی، آن هم با یک تخته سیاه یا وایت‌برد در جلوی کلاس؟! کلاسی را تجسم کنید که بیشتر شبیه یک اتاق خانوادگی است. یک فرش بزرگ دارد با کتابخانه‌ای طبقه‌بندی شده از بهترین‌های ادبیات کودکان و نوجوانان، صدلی‌های پارچه‌ای (راحتی)، بالش، پرده‌های رنگی، پارچهٔ آویزان شده به دور چراغ‌های سقفی و لامپ‌های پخش شده در کلاس درس.

اما چرا ما این کار را انجام نمی‌دهیم؟! نظر شما چیست که لابی را با گل و گیاه پر کنیم؟! یا چرا دیوار بزرگی را در اختیار بچه‌ها قرار ندهیم تا روی آن نقاشی دیواری بکشند؟! یک نقاشی دیواری رنگارنگ می‌تواند راهرو یا ورودی بی‌روحی را به منظره‌ای پر جنب و جوش و بانشاط بدل کند. مدارس می‌توانند فضای بیرون را به باغچه، پارک مجسمه‌سازی، مسیر پیاده‌روی و مکانی آرام برای مطالعه تبدیل کنند.

..... شادی ۶

استفاده از فضای بیرون از کلاس درس

بهتر است دانش‌آموزان بخشی از ساعت‌های روز را بیرون از کلاس باشند. ما بزرگسالان به خوبی می‌دانیم که تا چه اندازه در طول روز کاری دوست داریم فرصتی پیدا کنیم و بیرون برویم. همین مسئله دربارهٔ دانش‌آموزان و معلمان نیز صدق می‌کند. آن‌ها برای آنکه تمام طول روز را در مدرسه بمانند، نیازمند

اما در این میان واقعیت دیگری هم وجود دارد. برخی از دانش‌آموزان در خارج از مدرسه به فعالیت مورد علاقه خود می‌پردازند؛ کارهایی مانند ورزش تنیس یا نواختن موسیقی. آن‌ها در این زمان‌ها جریان لذت و یادگیری را همزمان تجربه می‌کنند. در حالی که به هیچ‌وجه به فکر ارزیابی نیستند. ولی، در عین حال، آن را بخش مهمی از مسیر خود می‌دانند. در مقابل، ارزشیابی شدن در مدرسه برای بیشتر دانش‌آموزان دشمن درجه یک محسوب می‌شود. به هر حال، ما می‌توانیم این حالت را به تجربه مثبت‌تری تبدیل کنیم.

شادی ۱۰

شادمانی معلم و شاگرد با هم

امروزه مدارس به دنبال راه‌هایی هستند که دانش‌آموزان، معلمان و مدیران، با استفاده از آن‌ها، از حال و هوای جدی و سخت مدرسه فاصله بگیرند و کمی با یکدیگر شادی کنند. ورزش، گذراندن روزهایی خارج از مدرسه یا دیدن فیلم در مدرسه، صرف وعده‌های غذایی مختصر در کنار هم، رفتن به موزه و به نمایش گذاشتن استعدادها، به افراد کمک می‌کنند دیگری را بهتر بشناسند. این اقدامات کمک می‌کنند دیوارهای شخصی بین افراد، که غالباً در مدارس کشیده می‌شوند، فرو بریزند. در نتیجه، فراگیرندگان می‌توانند روابط صمیمانه‌تری را با معلمان خود برقرار کنند و به عبارت ساده‌تر، زمان مفیدتری را در کنار یکدیگر بگذرانند.

شادی ۱۱

همکاری فراگیرندگان با هم و با معلم

هر دانش‌آموز به طور طبیعی برای کسب «لذت یادگیری» تلاش می‌کند. هر دانش‌آموزی دوست دارد یاد بگیرد، زیرا یادگیری به انرژی فرد می‌افزاید تا تجربیات مثبت کسب کند و با این تجربیات در موقعیت‌های دلپذیر، احساسات مثبت دریافت کند. لذت یادگیری معمولاً لذتی مشترک است. همکاری با دیگر دانش‌آموزان و دوستان و علاقه واقعی معلم به آن‌ها، مقدماتی برای تجربه لذت یادگیری هستند.

شادی ۱۲

بازی کردن

در سال‌های ابتدایی مدرسه، بازی کردن امکان تجربه لذت یادگیری را فراهم می‌سازد. کودکان بازی را ابزار یادگیری نمی‌دانند، اما بازی به

کتاب‌های متفاوتی بخوانند؛ کتاب‌هایی که فقط و فقط برای لذت بردن هستند. ما باید دانش‌آموزان را تشویق کنیم داستان‌های هیجان‌انگیز بخوانند؛ رمان‌های احساسی، کتاب‌های پرماجرا، داستان‌هایی درباره انواع ورزش‌ها، حیوانات و فرهنگ عامه، رمان‌های مصور یا کتاب‌های غیرداستانی مورد علاقه‌شان را. بی‌شک با این روش شادی بیشتری در مدرسه جریان می‌یابد.

شادی ۸

قائل شدن اهمیت بیشتر برای کلاس‌های ورزشی و هنری

در سالیان اخیر به افزایش نمرات آزمون‌های درسی در مدارس به شکلی افراطی و متعصبانه توجه می‌شود. به همین دلیل، در بین ساعات آموزشی، زنگ استراحت به‌ندرت دیده می‌شود.

هوارد گاردنر با کارکردن درباره هوش‌های چندگانه، به ما کمک کرد تا ویژگی‌های منحصربه‌فرد بچه‌ها را بهتر درک کنیم. صحبت‌های او بر این موضوع تأکید می‌کنند که در مدرسه باید به دانش‌آموزان کمک کنیم از قدرت و علاقه‌های خود استفاده کنند. برخی کودکان تمایل خاصی به هنرهای تجسمی، تئاتر، موسیقی و ورزش دارند. برگزاری این کلاس فرصتی طلایی به آن‌ها می‌دهد تا شادی را در مدرسه تجربه کنند؛

شادی ۹

تغییر در نحوه ارزشیابی

ایده ارزشیابی در مدرسه، در ذات خود بد نیست، زیرا کودکان به‌طور مداوم در حال ارزیابی خودشان هستند.

معرفی کتاب: آنچه هر معلم باید بداند آموزش مهارت‌های پژوهش

مؤلفان: احمد شریفان و امین شریفان

انتشارات: زر باف اصل

چاپ اول: ۱۳۷۸

قیمت: ۲۸۰۰۰ تومان

تلفن: ۳۳۳۲۷۲۴۱

هدف از آموزش و پرورش ارتقای یادگیری است. به گونه‌ای که بر پایه چهار ستون یادگیری برای زیستن، دانستن، انجام دادن و با هم زیستن استوار باشد. در تحقق این هدف، یعنی ارتقای یادگیری، هر یک از عناصر نظام آموزش و پرورش نقش ویژه‌ای بر عهده دارند. از این میان، نقش برنامه‌های درسی که معلم در کلاس درس به اجرا می‌گذارد، از اهمیت خاصی برخوردار است. بنابراین، برنامه درسی باید به گونه‌ای سازمان‌دهی شود که دانش‌آموزان را برای زندگی در جامعه‌ای که به سرعت در حال پیشرفت و تغییر چشمگیر است، آماده کند. دانش‌آموزان برای زندگی در چنین جامعه‌ای به کسب مهارت‌های زندگی مانند حل مسئله، تصمیم‌گیری، طراحی هدف‌های واقع‌بینانه، تفکر انتقادی و خلاق و برقراری روابط انسانی نیاز دارند.

رویکرد یادگیری پژوهش‌محور، فرصت یادگیری از طریق عمل را برای دانش‌آموزان، در زمینه موضوع‌های مورد علاقه‌شان، به گونه‌ای فراهم می‌کند که به رشد مهارت‌های زندگی و پیشرفت آنان منجر می‌شود.

در این کتاب، علاوه بر توضیح مفهوم پژوهش و مهارت‌های لازم برای کاوش و بررسی‌های علمی، رهنمودهایی به منظور هدایت پژوهش‌های دانش‌آموزی ارائه شده است.

کتاب حاضر در دو بخش و یازده فصل تنظیم شده است. در بخش اول مهارت‌های علمی «کاوش» و در بخش دوم مهارت‌های علمی «بررسی» آموزش داده شده‌اند.

تنهایی فعالیتی مهم و معنادار محسوب می‌شود. شاید بازی کردن از دیدگاه فردی بزرگسال بی‌اهمیت و نامفهوم جلوه کند، اما کودک محیط پیرامونش را با بازی کردن شکل می‌دهد. فکر و عمل کردن در روند بازی ظاهر می‌شوند و کودک محیط فیزیکی، شناختی و اجتماعی خود را با بازی کنترل می‌کند. بازی کردن روش مؤثر کودکان برای یافتن لذت و شادی است؛ بنابراین چرا چنین راهکاری را در امر آموزش بیشتر به کار نگیریم؟

شادی ۱۳

توانمند بودن فراگیرنده در انجام وظیفه

لذت یادگیری در شرایطی شکوفا می‌شود که وظیفه محول شده و توان انجام دادن آن هم‌سو باشند. ایجاد تعادل میان توانایی‌های یادگیرنده و وظیفه مدنظر، عاملی ضروری در بهره‌مندی از لذت یادگیری است. یادگیرنده باید وظیفه‌ای را در نظر بگیرد که برای او معنادار باشد، زیرا تعهد به کار، بدون در نظر گرفتن وظیفه ارزش ممکن نیست. فراگیرنده باید احساس کند می‌تواند وظیفه محول شده را مدیریت کند.

حس خوشایند توانایی در یادگیرنده شجاعت ایجاد می‌کند و شجاعت، در رویارویی با چالش‌ها، لذت را برایش تعریف خواهد کرد.

همچنین، برای یادگیری باید به دانش‌آموزان فرصت مشارکت داد تا در این باره تصمیم بگیرند. همچنین، باید اجازه دهیم آن‌ها آزادانه انتخاب کنند؛ به گونه‌ای که انتخاب‌هایشان از یادگیری، نقاط قوت و موفقیتشان پشتیبانی کند و لذت یادگیری را در آن‌ها قوت بخشد.

شادی ۱۴

فعالیت صبورانه و تداوم‌دار

لذت یادگیری نمی‌تواند با عجله همراه باشد در بیشتر مواقع، لذت یادگیری با کامل کردن وظیفه یا حل مسئله در ارتباط است. بنابراین، عجله کردن کمکی به افزایش دستاوردهای ما نمی‌کند. باید در نظر داشته باشیم که فعالیت کردن، به خودی خود، منبعی غنی و چشمگیر از شادی و لذت است.

* منابع

1. Increase the joy of learning – May 2015 (by Cathy Bolger)
2. Joy in school – September 2008 (by Steven Wolk)
3. 10 Insights to Enhance the joy of learning – Aug 2012 (by Scott Barry Kaufman ph.D. Beautiful minds)